

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Bent Bøgsted
Bent.Bogsted@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 9. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 90 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bent Bøgsted (DF).

20. december 2019

Spørgsmål nr. 90:

”Hvad vil udgiften være, hvis der gives mulighed for at fortsætte i fleksjob 1, 2 eller 3 år efter man har nået folkepensionsalderen?”

J.nr. 19/13649

Svar:

Som det fremgår af svaret på BEU alm. del nr. 88, er fleksjob en ordning, der i lighed med de øvrige ordninger på beskæftigelsesområdet ophører ved folkepensionsalderen. Det skyldes, at man ved folkepensionsalderen opnår ret til folkepension fra det offentlige, og dermed er sikret et forsørgelsesgrundlag.

Folkepensionister må gerne arbejde samtidig med, at de modtager folkepension, og derfor kan personer, der fx har arbejdet i et fleksjob, fortsætte med at arbejde efter folkepensionsalderen, de kan blot ikke længere modtage fleksløntilskud for det antal timer, de ikke arbejder.

Der spørges til, hvad merudgiften vil være, hvis man indfører mulighed for at fortsætte i et fleksjob efter folkepensionsalderen. Det er lagt til grund, at spørgsmålet indebærer, at der også skal udbetales fleksløntilskud efter folkepensionsalderen. Det bemærkes, at der vil være tale om et brud med de gældende principper om, at der ikke kan tildeles indkomsterstøttende ydelser – herunder arbejdsmarkedsrelaterede ydelser – til personer med ret til folkepension. Folkepensionen udgør et selvstændigt forsørgelsesgrundlag, og derfor kan man ikke samtidig modtage anden offentlig forsørgelse. Der ville i givet fald være tale om dobbeltforsørgelse, hvis der både udbetales folkepension og offentligt fleksløntilskud svarende til de timer, man ikke modtager løn for i et fleksjob.

Et egentligt skøn for merudgifterne vil kræve en veldefineret model, hvor der tages stilling til, hvordan fx fleksløntilskuddet skulle indgå ved indtægtsregulering af folkepension, før man kan afgive et konkret skøn over merudgifterne.

Til at illustrere nogle af drivkræfterne bag merudgifterne gives neden for en række stiliserede regneeksempler.

Indledningsvis er det forudsat, at det alene er personer, som er ansat og arbejder i et fleksjob ved folkepensionsalderen, der kan fastholde det efter folkepensionsalderen. Det vil sige, at personer visiteret til fleksjob og som modtager ledighedsydelse ved folkepensionsalderen ikke er omfattet.

Samtidig er det forudsat, at gruppen vil modtage folkepension, selvom de fortsætter i deres fleksjob, samt at folkepensionen indtægtsreguleres efter gældende regler. Beregningseksemplet tager udgangspunkt i en pensionsalder på 67 år, hvilket er pensionsalderen fra 2022.

Merudgifterne er særligt drevet af, hvor mange der forventes at benytte sig af ordningen og af antallet af timer, der arbejdes i fleksjobbet. Det er beregningsteknisk lagt til grund i eksemplet, at en person arbejder 6 timer om ugen i fleksjob efter pensionsalderen. Den dobbelte ydelse gør det særligt attraktivt at fastholde fleksjobbet efter folkepensionsalderen. Det forventes samtidig, at der kan ske en mertilgang til ordningen, fx fra gruppen af førtidspensionister som allerede har fået vurderet deres arbejdsevne til varigt og væsentligt nedsat, og som følge af lempelsen af reglerne om fastholdelsesfleksjob for seniorer, som forventes at træde i kraft 1. januar 2020. En mertilgang kan indebære betydelige merudgifter.

Nedenfor er det illustreret, hvis henholdsvis 25, 50 eller 75 pct. af dem, som i dag er i fleksjob ved folkepensionsalderen, benytter sig af muligheden for at fortsætte i fleksjobbet efter folkepensionsalderen. Der er ikke indregnet en evt. mertilgang.

Hvis 50 pct. fortsætter i fleksjob efter folkepensionsalderen med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på 6 timer i to år, skønnes det at indebære merudgifter for 425 mio. kr. før skat og tilbageløb, svarende til 125 mio. kr. efter skat og tilbageløb, *jf. tabel 1.*

Den forholdsvis store forskel mellem udgifterne før og efter skat og tilbageløb skyldes, at der både indregnes skat og tilbageløb af differencen mellem ydelserne, samtidig med at staten får en øget indtægt pga. skat og afgifter af lønindtægten efter folkepensionsalderen.

Som det fremgår af tabel 1 varierer merudgifterne bl.a. med andelen, som benytter sig af muligheden for at fortsætte i fleksjob samt varigheden af fleksjobbet. En stigning i antal og/eller varighed desto større merudgifter.

Tabel 1**Økonomiske konsekvenser, mio. kr. efter skat og tilbageløb**

Andel, som fortsætter	1 år	2 år	3 år
75 pct.	100	175	250
50 pct.	50	125	150
25 pct.	25	50	75

Anm.: Beregningen er følsom over for de beregningstekniske antagelser. Fx. vil en ændring til 10 timers fleksjob, hvor 50 pct. fortsætter i 2 år, indebære merudgifter for ca. 50 mio. kr. efter skat og tilbageløb.

Der er ikke indregnet administrative udgifter, afledte virkninger på fx boligydelse eller taget stilling til om personerne kan opsætte deres folkepension, hvis de opfylder beskæftigelseskravet på 750 timer årligt. Afrundet til nærmest 25. Årlig virkning i 2025 (20-pl).

Kilde: AMFORA-statistikken, de kommunale sagsbehandlingsystemer og de kommunale økonomisystemer samt egne beregninger.

Det bemærkes, at antallet af personer i fleksjob forventes at være stigende i de kommende år, bl.a. som følge af reformen af førtidspension og fleksjob. Desuden er det aftalt at lempe reglerne for fastholdelsesfleksjob for seniorer, som forventes at træde i kraft 1. januar 2020. Dette vil medføre forøgede merudgifter ved at give mulighed for at fortsætte i fleksjob 1, 2 eller 3 år efter, at man har nået folkepensionsalderen.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard